

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κo ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟ ΜΑΞΙΜΟ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Ν.Δ. ΛΑΡΙΣΑΣ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Μέχρι το 1991, βάση για τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος αποτελούσε το 100% του μέσου όρου των αποδοχών που ελάμβανε ο ασφαλισμένος κατά την τελευταία διετία πριν από την έξοδό του από την υπηρεσία.

Στη συνέχεια όμως υπήρχε επιβολή ανώτατου ύψους το οποίο δεν μπορούσε να ξεπεράσει το καταβαλλόμενο εφάπαξ. Η κατάργηση λοιπόν του ανώτατου ορίου συνέπεσε με την επιβολή της κράτησης του 10% από το εφάπαξ, καθόσον δυνάμει της Φ. 269/1100/1991 Υπουργικής Απόφασης (Ν. 2042/1992 Άρθρο 10) το εφάπαξ βοήθημα μειώθηκε στο 90% του μέσου όρου των αποδοχών των ασφαλισμένων.

Το ζήτημα της νομιμότητας της Υπουργικής Απόφασης του 1991 λύθηκε από το Σ.τ.Ε. οδηγώντας το Ταμείο Πρόνοιας να παραιτείται από τα ένδικα μέσα και να εκτελεί ακόμη και πρωτόδικες αποφάσεις.

Στη συνέχεια το Υπουργείο Εργασίας προχώρησε και σε νέα εξουσιοδοτική διάταξη (Άρθρο 9 Παρ. 4 του Ν. 2335/1995) και βάσει αυτής της διάταξης εξεδόθη η Φ. 30269/14615/689/2003 (Β' 1089) Υπουργική Απόφαση η οποία επανέλαβε κατά γράμμα τα όσα ανέφερε η Υπουργική Απόφαση του 1991. Δηλαδή ως βάση για τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος λαμβάνεται το 90% του μέσου όρου των αποδοχών του ασφαλισμένου που ελάμβανε την τελευταία διετία.

Σύμφωνα λοιπόν με όλα τα ανωτέρω γινόταν η εξής διαδικασία: όλοι οι συνάδελφοι που αποχωρούσαν από την υπηρεσία μετά το 1992, μέχρι και την 31/08/2003, μετά από 2-3 μήνες περίπου από την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους, προσέφευγαν με τα απαραίτητα δικαιολογητικά σε δικηγόρο της επιλογής τους, και κατέθεταν αγωγή κατά του Ταμείου Πρόνοιας για την παρακράτηση του 10% από το εφάπαξ, και μετά από 2-3 χρόνια δικαιώνονταν από τα δικαστήρια και έπαιρναν και το υπόλοιπο ποσό του 10% από το εφάπαξ.

Το Α' Τμήμα του Σ.τ.Ε. ακολουθώντας ουσιαστικά τη νομολογία του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.) που έκρινε αντισυνταγματικό το

πλαφόν στο εφάπαξ των τραπεζών, δέχθηκε ότι είναι αντίθετη στο Σύνταγμα η επιβολή πλαφόν του εφάπαξ που χορηγεί το ΤΑΠΟΤΕ, ενώ το ίδιο ισχύει και για τη ΔΕΗ. Κατά το Σ.τ.Ε. είναι αντισυνταγματική η σταδιακή περικοπή του εφάπαξ που θεσπίστηκε με τον «Νόμο Σιούφα» (Ν. 2084/ 92) για τις ΔΕΚΟ και επέβαλε την επιστροφή σε συνταξιούχο του ΟΤΕ ποσού 6.395,71 ευρώ, που έπρεπε να πάρει επιπλέον.

Παράλληλα το Σ.τ.Ε. έκρινε παράνομη την περικοπή κατά 10% των αποδοχών της τελευταίας διετίας με βάση τις οποίες υπολογίζεται το εφάπαξ των εργαζομένων στον Ο.Σ.Ε., επιβάλλοντας την καταβολή ολόκληρου του οφειλόμενου ποσού. Μάλιστα το ανώτατο δικαστήριο δέχθηκε ότι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί οφείλουν να επιστρέφουν τις διαφορές από το εφάπαξ προσαυξημένες με τόκος επιδικίας ύψους 6%, τονίζοντας ότι η τοκοδοσία είναι υποχρεωτική από τότε που ο εργαζόμενος –ασφαλισμένος υπέβαλε τη σχετική προσφυγή και δεν εφαρμόζεται η νομοθεσία ή νομολογία που προβλέπει την τοκοδοσία από τότε που επιδόθηκε η αγωγή στο ταμείο. Αν και το Α.Ε.Δ. επέλυσε θετικά το θέμα για τους εργαζόμενους στις τράπεζες το 2007 εντούτοις η κυβέρνηση τότε αρνήθηκε να προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση για την δικαίωση και των υπολοίπων εργαζομένων σε τράπεζες – ΔΕΗ –ΟΤΕ –ΔΕΚΟ κ.λ.π. αφήνοντας χιλιάδες πολίτες να ταλαιπωρούνται σε ατέρμονες δίκες και επιβαρύνοντας εξαιρετικά τα δικαστήρια με ένα λυμένο ουσιαστικά νομικό ζήτημα.

Σχετικά με το πλαφόν του Ταμείου Πρόνοιας προσωπικού Ο.Σ.Ε. που ενσωματώθηκε στο ΤΑΥΤΕΚΟ, το Σ.τ.Ε. έκρινε (1773/09) παράνομο τον περιορισμό της βάσης υπολογισμού του εφάπαξ στο 90% του μέσου όρου των αποδοχών των ασφαλισμένων της τελευταίας διετίας.

Το Σ.τ.Ε. δέχθηκε ότι οι σχετικές ρυθμίσεις, ανεξάρτητα από τη συνταγματικότητά τους βρίσκονται εκτός εξουσιοδότησης και δεν στηρίζονται σε κανέναν νόμο και συνεπώς είναι ανίσχυρες.

Τα δικαστήρια λοιπόν όπως αναφέραμε και πιο πάνω, έχουν εκδώσει ευνοϊκές αποφάσεις για τους συναδέλφους που αποχώρησαν από την υπηρεσία μέχρι την 31/08/2003 και αυτό επειδή κρίθηκε ως μη νόμιμη η υπ' αριθμ. Φ. 269/1100/1991 Υπουργική απόφαση, η οποία στηρίχθηκε σε αντισυνταγματική εξουσιοδοτική διάταξη, και το υπόλοιπο 10% του εφάπαξ δίνονταν κανονικά στους συναδέλφους που είχαν καταφύγει δικαστικά και

έκαναν αγωγές προς το ταμείο, πλην ελαχίστων συναδέλφων ανά την Ελλάδα, όχι βεβαίως ευθύνη των δικαστηρίων, αλλά υπαιτιότητα των δικηγόρων (Δηλ. δεν χειρίσθηκαν καλά από νομικής θέσης τις υποθέσεις τους οι δικηγόροι), ή εν πάσει περιπτώσει δεν γνωρίζουμε ακριβώς τι έγινε με αυτούς τους συναδέλφους και δεν πήραν το 10%.

Για όσους εκ των συναδέλφων αποχώρησαν από την υπηρεσία μετά την 01/09/2003 και μέχρι την 31/08/2013, το 10% του εφάπαξ δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθεί επειδή έχει εκδοθεί η νεότερη υπουργική απόφαση, δηλαδή η (Φ. 30269/14615/689/2003 (B.1089), η οποία στηρίζεται σε εξουσιοδοτική διάταξη που δεν έχει κριθεί αντισυνταγματική από τα δικαστήρια.

Θα λάβουν όμως το υπόλοιπο 10% του εφάπαξ μόνο οι συνάδελφοι που αποχώρησαν από την υπηρεσία στο ανωτέρω διάστημα, δηλ. από 01/09/2003 και μέχρι τις 31/08/2013, των οποίων οι αποφάσεις των δικαστηρίων ήταν θετικές σε όλους τους βαθμούς της δικαιοσύνης, και πριν την απόφαση 3051/2014 του Σ.τ.Ε. 05-05-2014 και 411/2014, μόνον αυτοί και κανείς άλλος, δηλαδή γι' αυτούς δεν ισχύει η υπ' αριθμ. Φ. 30269/14615/689/2003 B 1089 Υ.Απόφαση και παίρνουν το 10%;

Με την απόφαση 3051/2014 το Σ.τ.Ε. έκρινε ότι η εξουσιοδοτική διάταξη του 1995 ήταν ειδική και ορισμένη κάνοντας δεκτή την αναίρεση που κατέθεσε το Ταμείο Πρόνοιας και απορρίπτοντας τις αγωγές των συναδέλφων μας.

Δηλαδή η υπ' αριθμ. 3051/14 απόφαση του Σ.τ.Ε. ήταν καθοριστική, αρνητική για όλους τους υπόλοιπους συναδέλφους έως 31/08/2013, που οι υποθέσεις τους βρίσκονταν ακόμα σε εξέλιξη στα δικαστήρια, ή επρόκειτο να εκδικασθούν και έβαλε ένα τέλος στην διεκδίκηση του 10% από το εφάπαξ.

Θεωρούμε ότι η 3051/2014 Απόφαση του Σ.τ.Ε. είναι άδικη, και αντίκειται προς τις συνταγματικές κατοχυρωμένες αρχές του κοινωνικού κράτους, του κράτους δικαίου, της προστατευμένης εμπιστοσύνης του πολίτη στη διοίκηση, και επί πλέον ότι όλοι οι πολίτες είναι ίσοι απέναντι στο Σύνταγμα και στους νόμους του κράτους.

Σας υπενθυμίζουμε ότι 50 Πρωτοδίκες και Εφέτες ήταν θετικοί στις αποφάσεις τους, γι' αυτό το θέμα του 10% του εφάπαξ.

Στην περίοδο λοιπόν από 01/09/2003 έως 31/08/2013 υπάρχει το εξής οξύμωρο σχήμα. Υπάρχουν συνάδελφοι που αποχώρησαν από την υπηρεσία το Α΄ Εξάμηνο του 2006, και πήραν το υπόλοιπο 10% δια μέσου της δικαστικής οδού βεβαίως, παρά την Υπουργική Απόφαση Φ. 30269/14615/689/2003 Β. 1089, και κάποιοι στο ίδιο διάστημα δεν το πήραν. Και υπάρχουν συνάδελφοι που αποχώρησαν από την υπηρεσία μέσα στο 2004, και κάποιοι από αυτούς το πήραν το 10% και κάποιοι όχι. Επίσης το ίδιο έγινε και σε όσους εκ των συναδέλφων αποχώρησαν μέσα στο 2005, κάποιοι πήραν το 10% και κάποιοι όχι. Θεωρούμε λοιπόν ότι εδώ υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα και τίθεται το ερώτημα με ποιόν τρόπο και με ποια διαδικασία γινόταν αυτές οι «διακρίσεις», δηλ. άλλοι το 2004-2005-2006 να το παίρνουν και άλλοι το ίδιο διάστημα να μην το παίρνουν. Δηλαδή κάποιοι δικηγόροι προωθούσαν τις υποθέσεις ορισμένων συναδέλφων κατ' επιλογή, ανεξάρτητα του πότε αποχώρησαν από την υπηρεσία. Η δικαιοσύνη με τη σειρά της δεν τηρούσε ένα καθεστώς ιεραρχικά, ώστε να μην υπάρχουν παράπονα από τους συναδέλφους; Σε κάθε περίπτωση και εδώ υπάρχει αδικία.

Από το Β΄ εξάμηνο του 2006 και έντευθεν όλες οι αποφάσεις σύμφωνα με δηλώσεις των δικηγόρων που χειρίζονται αυτές τις υποθέσεις του 10% του εφάπαξ βγαίνουν πλέον όλες αρνητικές βάσει της Υπ. αριθμ. Φ. 30269/14 615/689/2003 Β. 1089 Υπουργικής Απόφασης της υπ' αριθμ. 3051/2014 του Σ.τ.Ε., αλλά και της υπ' αριθμ. 4011/2014 απόφασης του Σ.τ.Ε. οι οποίες αποφάσεις έκριναν ότι η παρακράτηση του 10% από το Ταμείο Πρόνοιας είναι νόμιμη με αποτέλεσμα οι δικηγόροι πλέον δεν παρίστανται στα δικαστήρια, επικαλούμενοι το γεγονός ότι αφενός οι αποφάσεις βγαίνουν όλες αρνητικές, και αφετέρου εάν παραστούν στο δικαστήριο θα πρέπει να πληρώσουν το αντίστοιχο παράβολο, πράγμα το οποίο αποφεύγουν να κάνουν ισχυριζόμενοι ότι η υπόθεση αυτή είναι χαμένη, και επί πλέον προτρέπουν τους συναδέλφους να αποσύρουν με υπεύθυνες δηλώσεις τους τα δικόγραφα, γιατί όπως λένε υπάρχει κίνδυνος για επιβολή δικαστικής δαπάνης στους συναδέλφους, διότι απασχολούν τα δικαστήρια για ένα θέμα που έχει λυθεί οριστικά από το Σ.τ.Ε. Αυτό έχει συμβεί με την υπ' αριθμ. 4011/2014 του Σ.τ.Ε. που επέβαλε δικαστική δαπάνη 920,00 ευρώ σε συνάδελφο που επέμενε να συνεχισθεί η υπόθεση του δικαστικά.

Η υπ' αριθμ. 3051/14 απόφαση του Σ.τ.Ε. Α' τμήμα στο τέλος της απόφασης σημειώνει ότι από τους 10 συναδέλφους που δικάζει για το 10%, οι τέσσερις λέει ότι η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή καθ' ο μέρος αφορά το κύρος της ως άνω Υπουργικής Απόφασης, ήτοι μόνο καθ' ο μέρος αφορά τον 3ο, 4ο, 5ο και 7ο από τους αναιρεσίβλητους, ενώ είναι απορριπτέα για τους υπόλοιπους, και συμπληρώνει ότι η υπόθεση αυτή χρειάζεται διευκρίνιση, πρέπει να παραπεμφθεί κατά το αναιρούμενο μέρος στο δικάσαν δικαστήριο για νέα κρίση.

Για όσους εκ των συναδέλφων που αποχώρησαν από την υπηρεσία μετά την 01/09/2013, το εφάπαξ το παίρνουν με καινούργιο μαθηματικό τύπο, και σε ποσοστό 100% και σε νέα νομική βάση η οποία βεβαίως δεν έχει καμία σχέση με την περίοδο από 01/09/2003 έως 31/08/2013, ή ακόμα και πριν την 01/09/2003, όπου επικρατούσε μια περίοδος με υπουργικές αποφάσεις και αποφάσεις του Σ.τ.Ε., όπου η μία αναιρούσε την άλλη περί της συνταγματικότητάς ή μη!

Προσπαθήσαμε όσο πια συνοπτικά αυτό επιτρεπόταν, να σας εκθέσουμε το ιστορικό αυτής της υπόθεσης του 10% του εφάπαξ βοηθήματος, να σας εκθέσουμε και να αναλύσουμε στο βαθμό που μπορέσαμε το περιεχόμενο των Υπουργικών Αποφάσεων, και αποφάσεων του Σ.τ.Ε. που μεσολάβησαν διαχρονικά, γι' αυτό το θέμα, οι οποίες βεβαίως είναι σεβαστές. Ωστόσο όμως θεωρούμε ότι στην περίπτωσή μας αυτή, υπάρχει μια αδικία από την πλευρά της πολιτείας. Επιθυμούμε λοιπόν να αναγνωρισθεί αυτή η αδικία, και να εξετασθεί από μηδενική βάση η υπόθεση αυτή, διότι βλέπουμε ότι υπάρχει μια αντίφαση στις Υπουργικές αποφάσεις και αποφάσεις του Σ.τ.Ε. θα έλεγε κανείς, δεδομένου ότι η θέσπιση πλαφόν στο εφάπαξ που έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα αντίκειται στη συνταγματική αρχή της ισότητας.

Όλοι οι συνάδελφοι λοιπόν που δεν πήραν το 10%, έχουν κουραστεί ψυχολογικά πάρα πολύ από την εξέλιξη αυτή της υπόθεσης, με το να τρέχουν στα δικηγορικά γραφεία που είχαν αναθέσει τις υποθέσεις τους, για να πληροφορηθούν και να πάρουν κάποιες εξηγήσεις δια ζώσης από τους δικηγόρους, και έμειναν έκπιληκτοι όταν οι δικηγόροι με την σειρά τους, τους ενημέρωναν ότι οι Υπουργικές αποφάσεις (Φ.269/1100/1991), ειδικά η Φ. 30269/14615/689/2003), αλλά και η 3051/14 του Σ.τ.Ε. δεν επιτρέπουν να δοθεί το 10% του εφάπαξ, και όχι μόνο αυτό αλλά παράλληλα τους έλεγαν να αποσύρουν με υπεύθυνες δηλώσεις τα δικόγραφα τους. Η λέξη απογοήτευση είναι

μικρή για να σας περιγράψουμε τα συναισθήματα των συναδέλφων, και η δυσaréσκεια και πικρία ήταν έκδηλη και ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους, διότι ελικρινά δεν περιμέναμε μια τέτοια εξέλιξη από την πλευρά της δικαιοσύνης, και την στιγμή μάλιστα κατά την οποία έγιναν όλες οι σχετικές εισφορές από τους συναδέλφους στο Ταμείο Πρόνοιας για το εφάπαξ καθ' όλη την διάρκεια του εργασιακού βίου.

Εν κατακλείδι λοιπόν και μετά από όλα αυτά θεωρούμε ότι το θέμα αυτό του 10% του εφάπαξ, έτσι όπως εξελίχθηκε από την πλευρά της δικαιοσύνης διαχρονικά (οι αποφάσεις των οποίων επαναλαμβάνουμε είναι βεβαίως σεβαστές, έτσι έκρινε το Σ.τ.Ε., έτσι αποφάσισε). Θεωρούμε λοιπόν ότι το θέμα του 10% είναι πλέον πολιτικό, και χρειάζεται πολιτική απόφαση, είτε μέσω του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, είτε μέσω της Βουλής των Ελλήνων.

Ζητάμε λοιπόν μέσω υμών να μεσολαβήσετε προς τον αρμόδιο Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων διότι είναι θέμα της αρμοδιότητάς του, να μελετήσει την υπόθεση αυτή μαζί με τους νομικούς συμβούλους του Υπουργείου από μηδενική βάση, να προτείνεται στον Υφυπουργό εάν αυτό είναι δεοντολογικά εφικτό, και εάν η υπόθεση αυτή είναι νομικά βάσιμη, να γίνει μια νέα νομοθετική ρύθμιση, ή μια καινούργια Υπουργική απόφαση, μια νέα τροπολογία, ή εν πάσει περιπτώσει ό,τι κρίνει αυτός να γίνει προς την κατεύθυνση αυτή, ούτως ώστε να δοθεί ένα τέλος σε αυτή την υπόθεση.

Κύριε Βουλευτά και Κύριε Υφυπουργέ, εκτιμούμε ότι θα εξετάσετε και θα μελετήσετε την υπόθεση αυτή με την δέουσα προσοχή και ευαισθησία που σας διακατέχει, αφού ασχολείσθε καθημερινά σε όλα τα επίπεδα με τα προβλήματα των πολιτών, ότι θα αντιληφθείτε την αδικία που έγινε από πλευρά της δικαιοσύνης, και ευελπιστούμε ότι θα βρείτε και θα δώσετε την κατάλληλη και ενδεδειγμένη λύση, είτε μέσω του Υπουργείου, είτε μέσω της Βουλής των Ελλήνων.

Οι συνταξιούχοι σιδηροδρομικοί θα σας ευγνωμονούν.

Σας Ευχαριστούμε

Το Δ.Σ.

**του Πανελληνίου Συλλόγου Συνταξιούχων
Λαρισαίων Σιδηροδρομικών «Ο Άγιος Φίλιππος»**